

Den følgende sag var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående et af den internationale arbejdskonference i Genève i 1936 vedtaget udkast til konvention angående lavalder for børns arbejde til søs (revideret 1936).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1830).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):

Under første behandling stillede det ærede medlem hr. Bøgholm et spørgsmål vedrørende forholdet til Grønland. Jeg har undersøgt sagen og kan oplyse, at det ikke er hensigten ved ratifikationen af denne konvention at tage noget forbehold med hensyn til Grønland. Ganske vist er sømandsloven, i hvis § 10 lavalderbestemmelsen findes, endnu ikke sat i kraft for Grønlands vedkommende, men dette kan ske ved kongelig anordning; i forståelse med Grønlandsdepartementet arbejder man for tiden med spørgsmålet, og det er hensigten at udfærdige en kongelig anordning, hvorved bl. a. lavalderbestemmelsen bliver sat i kraft for Grønlands vedkommende inden det tidspunkt, da ratifikationen af konventionen bliver effektiv. Som bekendt går der et år efter dens registrering i Arbejdsbureauet, før den bliver effektiv, så man har altså den mellemliggende tid til at udfærdige den omtalte kongelige anordning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet ministeren for handel, industri og søfart meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forældelse af ydelser i henhold til eengangsskatteloven.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1777; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 151).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Knudsen): Udvalget har afholdt to møder, og i et samråd har man behandlet de problemer og spørgsmål, der blev fremdraget under lovforslagets første behandling. Der var navnlig et ønske, som var almindeligt, og det var ønsket om at finde frem til en formulering af lovforslaget, hvorefter man ikke som ved forlængelsen for to år siden forlængede forældelsesfristen for alle ydelser efter loven om eengangsskatten, men således at forlængelsen kun omfattede forældelsesfristen i de særlige tilfælde, hvor der på grund af verserende værnemagersager, revisionsudvalgssager o. lign. ikke tidligere kunne være rejst krav om eengangsskat, ligesom loven naturligvis måtte omfatte eengangsskattebeløb, som nok var pålignet, men hvor opkrævningen af en eller anden årsag var stillet i bero.

Dette ønske om en sådan begrænsning af lovens område har finansministeren imødekommet ved at stille forslag om en ny § 1 i overensstemmelse hermed.

Der har ligeledes i udvalget været rejst spørgsmål om tidspunktet for forældelsesfristens udløb, men den har man ikke kunnet fastsætte med bestemthed, idet der har været nogen tvivl om, hvorvidt det skulle være forfaldsdagen, den 1. februar, eller den sidste betalingsfrist, den 15. marts, der måtte være den afgørende. For at være helt sikker må man derfor gennemføre lovforslaget inden den 1. februar.

Ved første behandling rejstes endvidere spørgsmålet om en generel forlængelse også af forældelsesfristen for ydelser efter formueopgørelsesloven af 22. juli 1945. Her var forfaldsdagen den 1. juni og den sidste betalingsfrist den 15. juli, og skulle også denne forældelsesfrist forlænges, måtte det altså ske inden den 1. juni. Den højtærede finansminister har meddelt udvalget, at alle disse formueopgørelsessager praktisk talt er afsluttet af ligningsdirektoratet, så at det